

Visoje katalikų Bažnyčioje yra švenčiama Marijos gimimo šventė. Ji Rytų ir Vakarų Bažnyčioje švenčiama jau nuo VIII amžiaus. Marijos gimimas yra minimas ypatingu būdu dėl to, kad Marija jau nuo savo prasidėjimo buvo Dievo apsaugota nuo gimtosios nuodėmės ir todėl gimė jau malonės pilnoji, kaip ją pavadino angelas, apreiškdamas, kad ji yra išrinkta būti isikūnijusio Žodžio, Dievo Sūnaus motina

Tik du asmenys Bažnyčios liturgijoje turi gimimo ir mirties minėjimą šventes šv. Jonas Krikštytojas ir Marija Paprastai šventųjų šventės yra mirties dienos. Tačiau Marijos ir šv. Jono Krikštytojo yra švenčiama ir gimimo dienos

Marijos vardas pasiekė Lietuvą drauge su Jėzaus ir Evangelijos vardu, kada Lietuva priėmė krikštą. Tai buvo laikas, kada visoje Vakarų Bažnyčioje jau buvo paplitęs Marijos garbinimas. Todėl drauge su tautos krikštu buvo vestos jau visam katalikų pasaulyje švenčiamos Marijos šventės, jos garbinamos bažnyčios. Pirmieji krikščioniškos Lietuvos bažnyčių statytojai, Jogaila ir Vytautas, pastatė apie 57 bažnyčias (Jogaila 12, o Vytautas apie 45) daugeliui jų davė arba parinko Marijos titulą. Laikui bėgant, bažnyčių tinklu Lietuvoje išplitus, pastaruoju metu Marijos Gimimo titulą, taigi ir pagrindinę šventę turėjo 18 bažnyčių. Garsiausia jų Šiluvos Dievo Motinos Marijos gimimo titulo bažnyčia su švente kuri tęsiasi visą oktavą, tai yra aštuonias dienas. Ši šventė Lietuvoje dar vadinama ir "Šilinė". Gal dėl to, kad dabartinis Šiluvos vietoje, dar prieš bažnyčios 1457 m. pastatymą, buvęs Petro Gedgaudo dvaras vad. Šilas. Nuo to kilo vietos vardas Šiluva, o Marijos gimimo šventė "Šilinė".

Šiluva ir Marijos Gimimo šventė dėl nepaprastų įvykių buvo garsi visoje Lietuvoje, tikinčiųjų gausiai lankoma kiekvienų metų šventė. Šiluvos šventovę pagerbė šv. Sostas, neseniai jau suteikęs mariosios bazilikos titulą.

Šiluvos klebonas kun. Kazakevičius pastatydino katalikų bažnyčią, kurios altoriuje patalpino žemėje rastą Marijos paveikslą. Tas paveikslas greičiausiai paties Šiluvos bažnyčios steigėjo buvo pargabentas iš Romos. Tai yra tobula kopija Romos Maria Maggiore bažnyčios paveikslo, kuris romėnų vadinamas "Salus populi Romani". Šiluvos bažnyčia laikui bėgant buvo perstato-

MARIJOS GIMIMO ŠVENTĖ

Šiluvos Marija

ma, didinama. Dabartinė Šiluvos bažnyčia (jau mūrinė) pastatyta Žemaičių vyskupo Jono Lopacinskio 1760 – 1768 m.

Šiluvos Marijos Gimimo šventės atlydai įvesti nuo pat tos bažnyčios įsteigimo. Ši šventovė buvo labai lankoma. Bet ypač pagausėjo maldininkų į Šiluvos atlydus po to, kai buvo pastatyta nauja bažnyčia. Žemaičių vyskupai turėjo tvarkyti gausius maldininkų būrius. Jie nustatė kuriomis dienomis kurios parapijos gali vykti į Šiluvą. Norėta išvengti perdidelio žmonių susibūrimo. Ypač maldininkų organizuotos kelionės pagausėjo po I pasaulinio karo. Jos nenutrauktos ir dabartiniais laikais, kada ateistinė valdžia visaip tas keliones trukdo. Tradicinė tikinčiųjų meilė Marijai, jos pagalbos ieškojimas yra ženklas, kad lietuvis liko ištikimas Marijai. Ji Šiluvoje garbinama, kaip Ligonų Sveikata, be abejonės išgydys Marijos žemę ir nuo ateizmo užkrečiamos ligos, kuri visokiais būdais skiepijama lietuviui katalikui.

Skulp. Košubos skulptūra Putname

Reikia dar paminėti, kad Lietuvos nepriklausomybės laikais aštuntoji rugsėjo buvo paskelbta Tautos švente. Pagrindas jai buvo data, kurią Vytautas Didysis buvo pasirinkęs savo vainikavimui 1430 m. Vainikas ant Vytauto galvos turėjo reikšti pilną Lietuvos nepriklausomybę, galutinį atsipalaidavimą nuo lenkų. Tuo būdu siekta Lietuvos didybės ir savistovumo, už ką Vytautas visą gyvenimą kovojo.

Nors vainikavimo iškilnės dėl lenkų padarytų kliūčių neįvyko, tačiau Vytauto siekimas liko iki jo mirties. Prasminga tad yra rugsėjo aštuntoji, kaip Lietuvos tautinė šventė, primnanti kiekvienam lietuviui idealą, kurio siekė Vytautas ir kuris turi būti brangus lietuviams visais istorijos laikais. Ypač brangus šiandien, kada tautos laisvė yra sukliudyta, svetimųjų užgniauzta. Rugsėjo aštuntoji yra prasminga Marijos garbei šventė katalikams ir visiems lietuviams kaip tautos idealo priminimas.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$ 5.000,00

Prenumerata paprastu paštu užsieniu: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 10.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetru po Cr\$. 400,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 120,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 8.000,00

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 58

KUN. ALFONSO SVARINSKO
TEISMAS

(tesinys iš praeito nr.)

Parengtinio tardymo metu buvo nustatyta, kad kun. Alf. SVARINSKAS, jaunimo paprašytas ir gavęs faktus, yra parašęs pareiškimą — teismas iš to padarė išvadą: — "Alf. SVARINSKAS dažniausiai pats kur-davo dokumentus ir juos adresuodavo sau".

Beje, parengtinis tardymas apskritai teismui kėlė tam tikrų mįslių: teismo metu kun. Alf. SVARINSKAS atsakinėjo j kai kuriuos klausimus kitaip nei per parengtinį tardymą. Kai teisėjas paklausė, kodėl jo atsakymai tada ir dabar nevienodi; kun. Alf. SVARINSKAS paaiškino, kad kartais dėl nežmoniško karščio kameroje nebesu-vokdavęs tikros dalykų padėties ir nebežino-jęs pats ką kalbą.

Prokuroras BAKUČIOMIS savo kalboje palaikė teismo kaltinimą ir pareikalavo kun. Alf. SVARINSKUI 1 m. griežto režimo la-gerio ir 5 m. nutarimo pagal LTSR BK 68 str. 1.d. Vėliau laiką j teismo salę kun. Alf. SVARINSKAS jeidavo šypsodamasis, tiesus ir drąsus.

Savo gynimosi kalboje kun. Alf. SVARINSKAS kalbėjo: "Sėkmadienį bus kry-žiaris tradimo atlydai ir aš savo Golgotos keliu būsiu kartu su jais".

Aiškino teismui, jog visa savo veikla jis kovojo tik už įstatymų laikymąsi, išvardijo visą eilę faktų, iš kurių aiškiai matyti, kad Bažnyčia Lietuvoje surakinta, kad prieš ją kovojama grubiomis prievartos priemonėmis. Tikintieji kreipiasi j kunigus, prašydami, kad juos apgintų nuo persekiojimų, ypač dažnai kreipiasi mokinių tėvai, — kalbėjo kun. Alf. SVARINSKAS, — TTGKK nebū-tų, jei tikintieji nebūtų diskriminuojami. Laikraščiuose, per radiją ir televiziją, mokyk-lose ir kitur nuolat puolami ir išjuokiami tikintieji, tad kodėl mes privalome tylėti? — klausė teismo kun. Alf. SVARINSKAS. Savo kalboje kun. Alf. SVARINSKAS ap-gailestavo, kad TTGKK dokumentai, rašy-

ti įvairioms įstaigoms, nepasiekė adresatų arba nebuvo nagrinėjami, o tiesiai persiun-čiami KGB kaip kaltinamoji medžiaga. Teisiamasis nemažai kalbėjo apie vienintelės Lietuvoje Kauno Kunigų seminarijos sunkią padėtį, kunigų trūkumą. J teisėjo ir prokuro-ro pateiktus klausimus kun. Alf. SVARINSKAS atsakinėjo gan plačiai, išsamiai ir ryž-tingai, įrodinėdamas jų neteisingus kaltini-mus. Atsakydamas j prokuroro klausimą, kodėl kaltinamasis gynė vysk. Julijoną STE-PONAVIČIŲ, kun. Alf. SVARINSKAS daug ir gražiai kalbėjo apie tremtyje esantį vysku-pą, primindamas, kad minėtas vyskupas be jokios kaltės yra ištremtas ir nežinia, kada galės eiti savo ganytojiškas pareigas.

Kalbėdamas apie religinės spaudos suvar-žymą, nurodė teismui kiek maldaknygių bei katekizmų buvo išleisti ir po kiek gavo atskiros parapijos, pabrėždamas, kad tik maža dalis tikinčiųjų buvo aprūpinti; o vi-sos kitos išleistos knygos buvo skirtos tik kunigams. Savo kalboje kun. Alf. SVARINSKAS išsamiai kalbėjo apie moralinį supuvi-mą, kuris vis giliau įsigali mūsų tautoje: gir-tavimą, negimusių kūdikių žudymą ir t.t.

Teisėjas 3 kartus bandė nutraukti teisia-mojo gynimosi kalbą, bet kun. Alf. SVA-RINSKAS paprašė, kad bent prieš mirtį leistų netrukdomas išsikalbėti: "Daugiau ne-reikės manęs teisti, liksiu skolingas, nesiti-kiu atsėdėti viso bausmės laiko. Bijote ma-nęs? Negi aš tuščiomis rankomis (atėmėte net rožančių) sunaikinsiu jūsų galingus tan-kus? Aš nuo sausio 26 d. sėdžiu uždarytas, o žmonės, matydami mano tiesą, renkasi gatvėje, iš kurios gaudomi ir vežami j miš-kus, jokio draugo ar pažįstamo salėje nena-tau", — kalbėjo kun. Alf. SVARINSKAS. Gynimosi kalba truko 1,5 val. (Kalba atpa-sakota — Red.)

Kun. Alf. SVARINSKO sesuo salėje už-sirašė "liudininkų" pavardes, bet jai išėjus iš salės saugumiečiai įsivedė ją j vieno teis-mo kabinetą ir jos užrašus paėmė.

Teismas kaltinamajam papildomų klau-simų nedavė. Nuo paskutinio žodžio kun. Alf. SVARINSKAS atsisakė, motyvuodamas, kad viską yra pasakęs savo gynimosi kalbo-je.

Gegužės 6 d. 15 val. buvo paskaitytas nuosprendis, kurio išklausti j salę buvo pakviesti kun. S. TAMKEVIČIUS ir kun. Jonas KAUNECKAS. Teismas pranešė, kad kun. Alf. SVARINSKAS nuteistas 7 metus griežto režimo lageryje ir 3 metus tremties ir tuo pačiu metu prokuratūrai perdavė kun. Sigitą TAMKEVIČIŲ.

Po teismo j pasimatymą su seserim, kun. Alf. SVARINSKAS atėjo besišypsodamasis, prašė padėkoti visiems, kurie už jį meldėsi ir ypač dėkingas J.E. Kard. Josif STYPIC, už nuoširdžius užuojautos žodžius.

SPORTININKŲ ATSIEKIMAI

Šįmet Maskvoje įvykusioje Spartakia-dcijoje Lietuvos sportininkai bendrai užėmė 8-tą vietą iš dalyvavusių 15-os respublikų ir dviejų miestų — Maskvos ir Leningra-do.

Komandiniai Lietuva laimėjo akademi-niame irklavime (vyrai ir moterys) ir futbole.

Individualiai pirmas vietas užėmė: D. Kutkaitė meninėje gimnastikoje gaudama 5 aukso medalius, A. Ambrazienė — 400 m. bėgimas, G. Murašova — disko meti-mas, A. Vieta — baidarių ir kanojų irklavimas, Z. Šarka — jojimas, 2 aukso medaliai, R. Žulpe — plaukimas, 200 m. krūtine, Klimovas, Babrauskas ir Cėvinskas — jojimas, konkūrai.

Šeši lietuviai dalyvavę kitų komandų sudėtyse taip pat laimėjo aukso medalius.

Dar gauta visa eilė sidabro ir bronzos medalių.

PANAIKINTI TAUTINIAI
PAVILJONAI

Maskvoje esančioje Sovietų Sąjungos atsiekimų parodoje buvęs Lietuvos ir ki-tų respublikų paviljonai yra panaikinti, o jų eksponatai išskirstyti daugeliu atve-jų nepažymint jų kilimo ar gamybos vie-tos.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Espejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 anu. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R. Cap. Pacheco Chaves 1206 fone: 273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

Jo radijo žodis - Lietuvai

A. a. kun. Kazimierą Patalavičių Madride prisimenant

1983 m. sausio 17 d. užgeso kun. Kazimieras Patalavičius Madride, Ispanijoje. Tai dar viena lietuvių saleziečių asmenybė, ilgą savo gyvenimo dalį praleidusi Iberijos pusiasalyje.

Velionis buvo gimęs 1912 m. Suvalkijos pasiturinčioje ūkininkų šeimoje. Jis buvo vyriausias tarp šešių vaikų. Pirmuosius mokslus ėjo Lietuvoje. Baigęs progimnaziją, aštuoniolikmetis jaunuolis 1930 m. išvyko į lietuvių saleziečių mokyklą Perosa - Argentina šiaurės Italijoje, šalia Torino. Atlikęs naujokyną Villa La Koglia - Piedmonte 1935 m. išvyko į Estoril - Portugalijoje esančią saleziečių seminariją. Savo mokytojavimo metus jis atliko Lisabonoje, Portugalijoje. Teologijos mokslams jis buvo nukreiptas į Carabanchel, Ispanijoje, kur 1945 m. gavo kunigystės šventimus.

Savo rašte apie kunigystę jis rašė: "Apgailėstauju, jog šiuo svarbiu savojo gyvenimo metu esu toli nuo savosios tėvynės. Be to, tas salezietiškas pasakymas - coetera tolle - visa kita atsiimk dabar geriau man tinka, nes, atrodo, Dievas atėmė iš manęs tai, kas šiame pasaulyje yra brangiausio ir maloniausio, t.y. gimtąją šalį, manąją šeimą ir manąjį kunigišką darbą savųjų tautiečių tarpe. Todėl nieko kito pasaulyje man nebeliko, kaip tik tikinčia širdimi prašyti Dievą - duok man sielas, nes visa kita atėmė..."

1945-50 m. kun. Kazimieras mokytojavo įvairiose saleziečių mokyklose Ispanijoje, kol persikėlė į centrinę saleziečių įstaigą Madride, kur pastoviai gyveno ir dirbo iki pat savo mirties.

1953 m. kun. K. Patalavičius vyskupo V. Brizgio prašomas ir savo viršininkų pritiriamas važinėjo į Madrido radijo stotį kalbėti lietuviškai į Lietuvą religinėmis, kultūrinėmis ir patriotinėmis temomis. Generolo Franco metu kun. Kazimieras tai darydavo keturis kartus į savaitę, o nuo 1975 m., valdžiai pasikeitus, lietuvių kalba transliacijos buvo sumažintos į vieną kartą į savaitę. Tačiau kun. Pa-

talavičius, kaip pastovus radijo stoties tarnautojas, kasdien ten turėdavo ateiti pagal valdiškiems tarnautojams nustatytą tvarką.

To darbo įtampa jį vargino, bet jis jį uoliai atlikdavo ir už per 25 metus sąžiningai atliktas pareigas jis buvo apdovanotas ypatingu garbės žyminiu.

1965 m. anglų ambasadoriaus Madride dėka jam buvo leista išsikviesti savuosius tėvus iš Lietuvos į Švediją ir su jais ten ilgesnį laiką pasimatyti. Daug džiaugsmo jis patyrė po tiek metų nesimatymo, juoba, kad negalėjo į Lietuvą vykti atlaikyti savo primicijų. Iš Švedijos kun. Kazimiero tėvas grįžo į Lietuvą, o jo motina atvyko į Olandiją, kur vienoje senelių prieglaudoje keletą metų savo sūnaus lankoma gyveno iki mirties.

Kaip Madrido saleziečių pomirtiniaime laiške rašoma, kun. Kazimieras buvo stambaus sudėjimo vyras, lėtas judesiu, tačiau žvalus ir sumanus. Buvo tradicinio pamaldumo kunigas. Jo bendraboliai saleziečiai vis jį matydavo su Rožiniu rankoje, punktualiai ateinantį į pamaldas, atsidėjusį išpažinties klausytoją.

Šie pasakytieji žodžiai ispaniškai ir ispanų saleziečių vadovo yra mums malonūs ir dvasią keliantys. Reiškia mūsų tautietis a.a. kun. K. Patalavičius savo darbu bei gyvenimu yra už-

sitarnavęs pagarbos ir svetimųjų įvertinimo. Jis savo gyvenime niekuomet neišleido iš akių galimybės pasišvęsti savajam krašte kenčiantiems tautiečiams, kuriuos visą laiką dvasiškai rėmė. O kiek stiprinančių žodžių bei minčių per 30 metų jis yra bėręs savose radijo transliacijose tėvynėje gyvenantiems ir sunkų kryžių nešantiems broliams ir seserims...

Taip, jo žodis ir gyvenimas už tėvynės Lietuvos ribų buvo jai skirtas.

K.A.S.

ŠVENTŲJŲ METŲ ŠVENTIEJI

XX š. Šventieji Metai pedagoginiais sumetimais buvo paženklinėti dideliu skaičiumi palaimintųjų ir šventųjų. Kaikurie jų yra žymūs visoje Bažnyčioje. Tarp tokių paminėtini šv. Rita iš Kasijos, šv. Jonas de la Salle, kanonizuoti 1900 m.; Kūdikielio Jėzaus Teresė, Petras Kanizijus ir Arso klebonas, kanonizuoti 1925 m.; Kotelengi ir Bosko, kanonizuoti 1933 m. Tarp 1950 m. palaimintaisiais paskelbtų penkių minėtinas Domininkas Sazio, o 1975 m. tarp 7 šventųjų - Maria Goretti.

Nauji palaimintieji ir šventieji

Šiais Atpirkimo Jubilėjaus Metais yra numatyta paskelbti per 10 palaimintųjų ir šventųjų. Pirmoje vietoje minėtini du saleziečiai: vyskupas Luigi Versiglia ir kun. Kalikstas Caravario, abu už tikėjimą nukankinti Kinijoje. Šiais metais bus kanonizuotas kroatas kapucinas Leopoldas Mandič (paskelbtas šventuoju) ir karmelitas Juozapas (vienuolyne gavęs Rapolo vardą) Kalinowskis (gimęs 1835 m. ir mokėsis Vilniuje), 1863 m. sukilėlis, ištremtas į Sibirą ir iš ten išsilaisvinęs, įstojęs į karmelitų ordiną ir miręs Vadovice karmelitų vienuolyne 1907 m. (Jo biografija yra LE V tome, 321-322 psl.). Rapolą Kalinowskį popiežius Jonas - Paulius II paskelbė palaimintuoju Krokuvoje šių metų birželio 22 d. Tiek Mandič, tiek Kalinowskis ypač pasižymėjo kaip nuodėmklausiai, išsėdėdami klausykloje nuo ryto iki vakaro (kun. Mandič tokiu nuodėmklausiu išbuvo 40 metų Paduvoje). Atgailos arba Susitaikymo sakramentas yra pagrindas, dėl kurio popiežius paskelbė šiuos jubilėjinius metus. Tokia pat bus pagrindinė tema būsimąjo vyskupo sinodo, kuris susirinks Romoje 1983 m. spalio mėnesį.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvass de todos os tipos para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJOS

(tęsinys iš praeito nr.)

NAUJI SPAUDOS MĖGINIMAI

Žurnalas pasirodė 1935 m. kovo mėn., rua Bandeirantes adresu, ten kur buvo Lietuvių Sąjungos Brazilijoje būstinė ir jos organo "Lietuvio" redakcija tuo laiku DULRo šepiama. "Vilties" žurnalas savo adresus keitė bent kelis kartus, — Bandeirantes, rua Lituânia, Cel. Moraes, na taip pat ir konsulate buvo susisukusi sau gužta. Per "Vilties" redakciją perėjo šie redaktoriai: St. Vancevičius, St. Puišys ir Povilas Korsakas. Pastarasis mokytojo mūsų mokyklose, buvo Dr. V. Kudirkos mokyklos vedėju, bet dėl nesutarimų su konsulu P. Gaučiu, buvo atleistas. Neturėdamas kitų pragyvenimo šaltinių, V. Nalivaikos pakviestas, nuvyko Argentinon, bet ir ten nesurado, ko tikėjosi. Likęs be tarnybos, be pragyvenimo šaltinio, be duonos kąsnio, pateko į desperaciją ir 1937 m. gruodžio m., pačioje jaunystėje, sulaukęs 26 metų amžiaus, nutraukė savo gyvenimo siūlą, nusišaudamas.

Žurnalas "Viltis" buvo skoningai tvarkomas, didelio formato, su 16 puslapių teksto. Viršelis buvo spausdinamas dviem spalvomis. Turinys įvairus. Kaip ir kiti buvę laikraščiai bei žurnalai, išeidami į pasaulį, turi ką nors pasakyti, savo pagrindinius tikslus pabrėžti. Tą padarė ir "Vilties" žurnalas susitikimo proga su skaitytojais pirname žody. O tas žodis jau visiems žinomas ir nusidėvėjęs: tie patys pažadai ir tos pačios frazės. Šitaip prabilo "Vilties" žurnalo redakcija į savo skaitytojus: "Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga "Viltis" pasiėmė labai didelį, labai naudingą, bet kartu ir atsakingą darbą — leisti naują žurnalą, skiriamą lietuvių išeivių jaunimui... "Vilties" žurnalas, kaip ir pati Sąjunga, sieks tik kilnių idealų (? — AD). Jis rūpinsis lietuvių išlaikymu išeivių jaunimo tarpe, kels tautinį jaunimo susipratimą, rūpinsis jaunimo moralės reikalais, švies jaunimą lietuvių, doros bei meno dvasioje. "Viltis" neapsiima tarnauti kokioms nors partinėms bei politinėms idėjoms, rūpinsis visais svarbiais lietuvių išeivių jaunimo reikalais, nežiūrint nei pažiūrų, nei partinių bei religinių skirtumų. Politinės pažiūros bei įsitikinimai "Vilties" žurnalui bus svetimi, jis rūpinsis tik lietuvių išeivių jaunimo reikalais "Vilties" Ir taip toliau ir taip toliau.

BRONIUS STEPONAITIS

Ėjęs Lietuvos konsulo pareigas S. Paulyje, buvo didelis žurnalo "Vilties" draugas ir globėjas, dėl neišaiškintų priežasčių, nusišovė savo bute, 1935 m. spalio 19 d.

Redaktorių pirmas žodis ilgas, ištemptas, kartojamos tos pačios mintys per išsistą žurnalo puslapį. Skaitytojai neabejojo ir suprato, kiek gerų norų ir kokių vilčių redakcija vylėsi sulaukti savo kelionėje. Ir ją parėmė,

Valerijus Godliauskas
Žurnalo "Vilties" buvęs Administratorius
ir Jaunimo Sąjungos Centro Valdybos
Pirmininkas.

palankiai sutiko pradėjusį eiti lietuvių jaunimo žurnalą "Viltį".

Jaunimo Sąjunga "Viltis" tikrai buvo išplėtusi savo veikimą jaunimo tarpe. Tirsčiausiose lietuvių apgyventuose rajonuose — Bom Retiro, Moka ir V. Bela, — jaunimo skyriai, sudarė stiprų ramstį žurnalui klestėti. O, be to, turėdamas prieglobstį Lietuvių Sąjungos ir konsulato pastogėse, didelė dalis rūpesčių žurnalui atkrisdavo ir dėl to jisai galėjo ilgesnį laiką pabuvoti lietuvių tarpe. Nežiūrint palankių sąlygų, Jaunimo sąjungai atėjo sunkios dienos, o taip pat ir jos organui — žurnalui "Viltis". Tas stiprus organi-

Dr. V. Kudirkos mokyklos mokiniai su vadovybe, iš kairės į dešinę: tėvų k-to pirm. A. Serjenta, mok. Nair de Campos, konsulas B. Steponaitis, mok. V. Nalivaika, Elza Mattos ir vėjas Povilas Korsakas.

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

VI PLB SEIMO NUTARIMAI IR PASISAKYMAI

PLB VI-sis seimas, susirinkęs 1983 m. birželio 26 – 30 II-ą PLD metu Čikagoje (JAV), Jaunimo centre, susidedantis iš laisvojo pasaulio lietuvių Bendruomenių atstovų iš 14 kraštų: Argentinos, Australijos, Belgijos, Brazilijos, D. Britanijos, JAV, Kanados, Kolumbijos, Prancūzijos, Saudi Arabijos, Šveicarijos, Urugvajaus, Venezuelos, V. Vokietijos, skelbia tokius nutarimus bei pasisakymus.

I. SVEIKINIMAI LIETUVIŲ IR KITOMS PAVERGTOMS TAUTOMS

Sveikinimas Lietuvai

Seimas sveikina jus, broliai ir sesės, tėvyinėje. Mes didžiuojamės jūsų patvarumu, ištikimybe savo tautai ir kūrybiškumu sunkiose ilgos okupacijos sąlygose. Mūsų pagarba kovotojams už žmogaus, tikinčiųjų ir tautos teises ir visiems tos kovos sąžinės kaliniams bei tremtiniam.

Mes reiškiamė lietuvių išėivijos solidarumą broliams ir sesėms lietuviams Gudijai priskirtame Rytų Lietuvos Gardino-Brėslaujos krašte. Mažosios Lietuvos Kaaliaučiaus srityje ir Sibire, kur jiems atimtos jų tautinės teisės ir kur jie prievarta verčiami tapti gudais ar rusais. Mes protestuojame prieš sovietinės administracijos vykdomą grubų tų kraštų lietuvių persekiojimą.

Kreipimasis į latvius bei estus

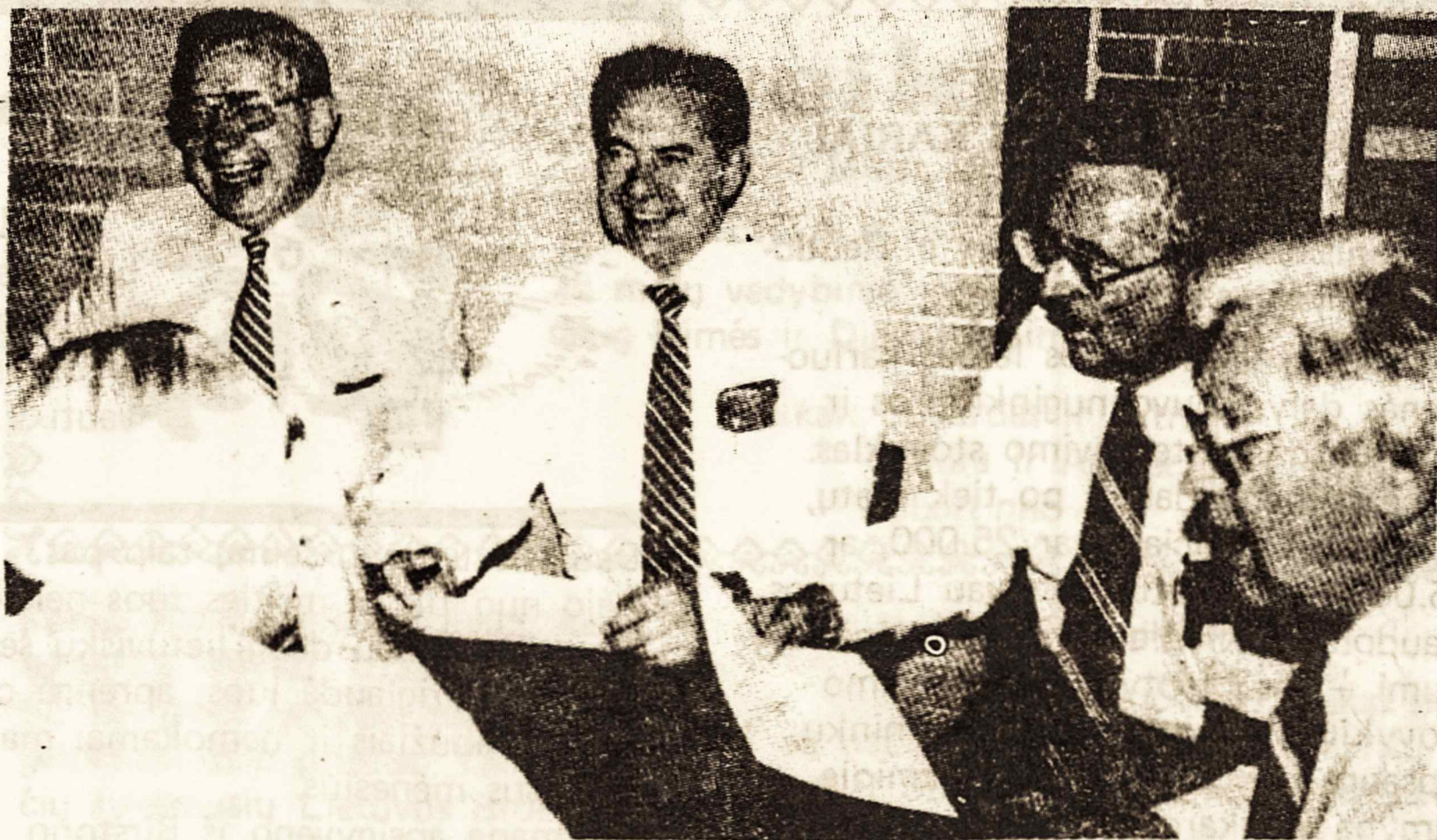
Seimas reiškia savo solidarumą lat-

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJOS

zuoto jaunimo vienetas, apsuptas privilegijų, susilpnėjo. Priežastis to, buvo kilusios intrigos tarp konsulato ir dvasiškių, palietė organizaciją ir jos žurnalą, Organizacijoje, tarp atskirų skyrių vadovybių, kilusios rietenos, suskaldė Vilties sąjungą. O tas įvykis dėl to: kad viena dalis narių, intrigų metu, stėjo palaikyti parapiją su jos kunigu, o kiti laikėsi konsulato pozicijos. Iš tų nesutarimų, rezultatai tokie: Jaunimo Sąjunga "Viltis" suskilo, iš Mokus skyriaus susiorganizavo "Vyčių" choras, o Vila Belos baigė savo veikimą, užsidarydamas duris.

"Vilties" žurnalas, minėtų nesklaidumų organizacijoje dėka, nebegalėjo tęsti savo duoto žodžio – vienybėn jungti jaunimą. Bet ar šiaip ar taip, dalį savo misijos atliko kultūriname lietuvių kolonijos gyvenime.

Toliau seka "Giedra".

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seime Chicagoje pasirašius taikos susitarimą tarp VLIKo pirmininko K. BOBELIO (kairėje) ir PLB pirmininko inž. V. KAMANTO (viduryje). Toliau sėdi PLB Seimo posėdžiams pirmininkavęs A. RAULINAITIS ir JAV Liet. Bendruomenės pirmininkas dr. A. BUTKUS.

J. Krištolaičio nuotrauka

vių bei estų išėivijoms, besistengiančioms padėti savo tautoms išėivaduoti iš okupacijos ir atstatyti Latvijos ir Estijos nepriklausomybę. Mes turim tuos pačius uždavinius ir veikiame tose pačiose sąlygose. Todėl mes siūlome plėsti ir gilinti mūsų išėivijų, jų organizacijų ir politinių veiksmų tarpusavio ryšius ir bendradarbiavimą.

Nuoširdaus bei paveikaus bendradarbiavimo siekiant, būtina ne tik remti vieni kitų bendrą kovą už laisvę ir nepriklausomybės atstatymą, bet taip pat bendrai ginti mūsų kraštų teritorinio vientisumo išėivojimą ir visus kitus gyvybinius mūsų tautų interesus.

Kreipimasis į ukrainiečius

Seimas reiškia savo solidarumą ukrainiečių išėivijai, besistengiančiai padėti ukrainiečių tautai išėivaduoti ir atstatyti nepriklausomą Ukrainą. Mes turim tuos pačius uždavinius ir veikiame tose pačiose sąlygose, mus riša nuoširdus draugiškumas ir bendri tikslai. Todėl mes siūlome plėsti ir gilinti mūsų išėivijų, jų organizacijų ir politinių veiksmų tarpusavio ryšius ir bendradarbiavimą.

Sveikinimas afganų laisvės kovotojams

Seimas sveikina Afganistano laisvės kovotojus, garbingai kovojančius už Afganistano laisvę ir nepriklausomybę.

Mes turime tą patį priešą – sovietinį imperializmą. Sovietų armija 1940 metais įsiveržė į Lietuvą, Latviją ir Estiją ir Sovietų Sąjunga neteisėtai prievarta bei apgaule prisijungė tuos kraštus. Po metų, 1941 metais, Lietuva sukilo prieš sovietus ir išėivado iš jų okupacijos, bet netrukus buvo okupuota nacinės Vokietijos.

Vokiečiams pralaimėjus ir traukiantis iš Lietuvos, Latvijos ir Estijos, Sovietų Sąjunga vėl okupavo tuos tris Baltijos kraštus. Aštuonerius metus, 1944 – 1952 metais, Baltijos kraštuose vyko partizaninis karas prieš sovietų okupaciją. Pagaliau Baltijos kraštų laisvės kovotojai nesulaukė nei karių, nei politinės laisvojo pasaulio paramos, baigė ginkluotą pasipriešinimą, tačiau lietuvių, latvių ir estų tautos nesusitaikė su sovietine okupacija, ir įvairūs neginkluoto pasipriešinimo reiškiniai Baltijos kraštuose vyksta iki šių dienų.

Lietuvių, latvių ir estų jaunimas yra verčiamas tarnauti sovietų armijoj ir nemažai iš jų siunčiami į Afganistaną. Seimas kreipiasi į Afganistano laisvės kovotojus, prašydamas žiūrėti į lietuvius, latvius bei estus karo belaisvius ar perbėgančius į afganų laisvės kovotojų pusę, kaip neteisėtai į priešų armiją įjungtus draugiškų tautų karius. Mes prašome sudaryti jiems sąlygas pasiekti laisvąjį pasaulį, kur jie galėtų paveikti prisidėti palaikyti jo dėmesį Afganistano laisvės karui ir Baltijos kraštų siekimui išėivainti iš sovietinės okupacijos.

PLB seimas ragina visų kraštų Bendruomenes kreiptis į atitinkamus savo kraštų organus ir reikalauti visos galimos pagalbos Afganistano laisvės kovotojams.

(Bus daugiau)

PARDUODAMAS

vertingas sieninis
LIETUVOS ŽEMĖLAPIS
dydis: 80 x 60 cm

Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

Algirdas Mošinskis

INTERNUOTI LENKIJOS KARIAI LIETUVOJE

Humaniškas lietuvių elgesys ir Raudonojo Kryžiaus veikla

1939 m. atplūdusios lenkų kariuomenės dalys, buvo nuginkluotos ir patalpintos į internavimo stovyklas. Nebeatsimenu dabar, po tiek metų, jų tikslaus skaičiaus, ar 25.000, ar 35.000. Tuo metu aš buvau Lietuvos Raudonojo Kryžiaus vyriausiu inžinieriumi – visų septynių internavimo stovyklų techninės srities viršininku. Apsauga buvo kariuomenės žinioje – sargybą ėjo kareiviai. Spygliuotos tvoros irgi buvo padarytos kariuomenės dalinių, o maistas buvo tiekiamas iš kariuomenės virtuvių.

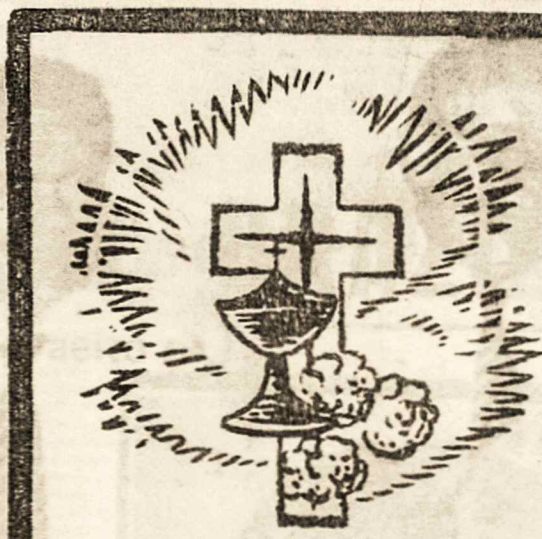
Birštone

Iš visų stovyklų turėjau patį glaudžiausią ryšį su Birštono internavimo stovykla, nes tenai buvo daug inžinierių, architektų, urbanistų. Apklausinėjus internuotus lenkus, paaiškėjo, kad dauguma jų buvo jauni inteligentai, inžinieriai, advokatai, universiteto asistentai, studentai.

Birštono kurorto direktoriui, mano kolegai dr. Baliui Matulioniui atėjo mintis, kad jiems reikia duoti kokį nors užsiėmimą. Jų tarpe buvo garsus lenkų urbanistas Broda. Jisai sudarė didelę grupę architektų naujo Birštono kurorto praplėtimui ir planavimui. Dr. Matulionis buvo nepaprastai patenkintas jų darbais. Buvo suruošta vieša jų darbų paroda.

Vieną dieną, atvykęs Birštonan, matau nepaprastą vaizdą: nebėra spygliuotų vielių tvoros. Buvo beveik dvidešimt metų augščio tvora, o dabar – tik dvejų metų augštumoj viena spygliuota viela. Gali laisvai ne tik žmogus praeiti nenusilenkdamas, bet ir vežimas su arkliais įvažiuoti.

Pranešiau savo viršininkui dr. Aleknai. Jis man papasakojo kaip didelę paslaptį: susitarus su Lietuvos valdžia leista tiems belaisviams sudaryti tokias sąlygas, kad jų kuo daugiausia pasišalintų iš tų stovyklų, nes Lietuvos ateitis netikra – kiekvienu momentu rusai gali užimti tas stovyklas ir išvežti juos Sibiran. Tokiu būdu lenkai, turį giminių apsigyveno privačiuose butuose, kitus priglaudė vietos lenkai.

METINĖS MIŠIOS

už **JURGI GOLSKĮ** ir **KAZJ PRANAITĮ** bus atlaikytos rugsėjo 11 d. 16 val. šv. Kazimiero parapijos salėje.

Giminės ir pažįstami prašomi gausiai dalyvauti.

Daugelis lietuvių šeimų taip pat gelbėjo nuo tikros mirties tuos nelaiminguosius. Žinau daug lietuviškų šeimų, kurios priglaudė juos, aprenge civiliniais drabužiais ir nemokamai maitino ištisus mėnesius.

Pas mane apsigyveno iš Birštono stovyklos trys architektai. Vienas jų buvo krikštytas lenkų žydas Pterman. labai garsus Varšuvoje architektas. Reikėjo juos kaip nors užmaskuoti. Dr. Didžiulis, mano žmonos tėvas, gyvenę Panevėžyje, svajojo apie džiovininkų sanatoriją Andrioniškyje. Aprenge juos civiliniais drabužiais ir stojome darban. Per kelis mėnesius buvo padarytas projektas su visom detalėm labai modernios sanatorijos.

Panevėžio draugija kovai su džiova buvo labai neturtinga, ir aš visai nesvajojau gauti iš jos kokį nors atlyginimą. Svarbiausia – žmonės turėjo darbą. Kaimynai žinojo, kad pas Mošinskį gyvena braižytojai, ir viskas buvo tvarkoje. Man buvo didelė staigmena, kai sužinojau, kad toji sanatorija buvo vėliau pastatyta.

Pas mano motiną gyveno visą laiką aet penki asmenys. Vienu metu – net vienas karininkas su žmona. Juos sutikau po 40 metų atsitiktinai Brazilijoje. Užsimezgė labai nuoširdi draugystė ir pažintis.

Motinos pašnekesiai

Mano motina, nors nebejauna (63 metų), buvo jaunatviško būdo, pilna energijos ir optimizmo. Jinai kiekvieną dieną lenkams skaitydavo ištisas paskaitas apie Lietuvą (buvo pedagogė, jaunystėje dėstė Petrapilio Šv. Kotrynos gimnazijoje istotiją), paaiškindavo

kiekvienam apie Suvalkų sutarties sulaužymą, lietuvių lenkinimą, persekiojimą Vilniaus krašte, apie Bocianskį, Jalbrzykowskį, lietuviškų mokyklų uždarinėjimą.

Varšuvos lenkai pirmą sykį savo gyvenime girdėjo tokius dalykus. Prisimenu, jinai jiems prikaišiodavo: "Jūs esate pasipiktinę Bismarko politika, lenkų germanizacija ir genocidu Poznanės krašte; esate pasipiktinę rusų carų politika, rusifikacija Lenkijoje, bet jūsų valdžia tą patį daro su mumis, kuriuos jūs vadinatė "bracia litvini".

Toms diskusijoms galą padarydavo mano motina, suduodama ranka į stalą ir sakydama: "Vilnius buvo amžinai Lietuvos sostinė ir taip turės būti. O dabar laikas miegoti". Kadangi tie įnamiai keitėsi, tai motinai vis iš naujo tekdavo kartoti savo pasakojimus.

Ji tai darydavo mandagiai: "Aš gi namų šeimininkė, negaliu savo namuose jų užgaulioti; reikia aiškinti argumentuotai, neužgauliai".

Mirė mano motina beveik 104 metų amžiaus Floridoje.

Aš manau, kad tokios kalbos daugeliui lenkų atidarė akis į lietuvių pažiūras, į tą nelemtą uniją su jais ir į daugelį dalykų, kurių, jie iki tol nebuvo girdėję.

Kelionės užsienin

Tie lenkai susirašinėdavo su Kanada ir JAV, gaudavo iš ten žaibo greitumu apmokėtas keliones Amerikon arba į Londoną. Kaikurie turtingesni pardavinėjo savo brangenybes, laikrodžius ir patys apsimokėdavo savo ke-

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

L.K.BENDRUOMENĖS CHORO KONCERTAS 1980

DAUGDAUG DAINELIŲ
Gražiausios ir populiariausios lietuviškos dainos

RAUDONA ROŽĖ – Senų ir naujų dainų rinkinys

GEGUŽINĖ – Tradicinės subatvakario dainos ir šokiai

ŽAVINGOS NAKTYS – Visų mėgiama šokių muzika

GEPIAUSIA DOVANA KIEKVIENA PROGA 3A

Rua Juatindiba 28 – Pque da Moóca – Fone 273-0338

Lietuvio Viktoro Lukavičiaus

RESTORANAS VITUS

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espirito Santo, 118 Tel.441-6846

SÃO CAETANO DO SUL

liones iki Stockholmo. Iš Rygos iki Stockholmo veikė lenkų lietuvių bendrovė LOT.

Tai buvo tikrai privilegijuota lenkų mažuma. Didelė masė tų civiliniai drabužiais persirengusių mobilizuotų Lenkijos jaunų inteligentų slapstėsi privačiuose butuose. Dr. Alekna padarė sprendimą, kiek įmanoma, apmokėti visiem kelionę lėktuvais į Stockholmą. Švedai noriai davė visiems norintiems.

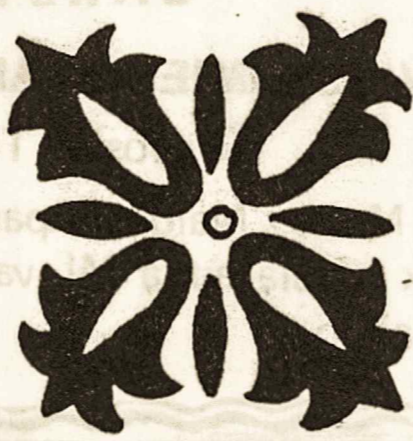
Prie pat Kauno Jgulos šventovės, palei Laisvės alėjos, buvo labai didelis tuščias sklypas — Raudonojo Lietuvos Kryžiaus nuosavybė. Ten buvo planuojama pastatyti didžiausią, po universiteto klinikų, ligoninę. Sklypas jau buvo aptvertas augšta medine tvora ir iškasta labai gili duobė pamatams. Jei neklystu, turėjo būti per 500 lovų, greitoji pagalba, keliolika operacinių salių, vienu žodžiu, moderniausia ligoninė Lietuvoje.

Berlyno pblitechnikoje pusantrų metų studijavau "Krankenhausbau" ir padariau modernios ligoninės projektą. Išstudijavau visus techniškus reikalavimus — operacinių salių įrengimus, sterilizacijos techniką, katilines, ventiliaciją, oro keitimą ir daugybę kitų detalių. Turėjau vykdyti tą projektą, pirmą tokį didelį savo gyvenime. Labai tam darbui ruošiausi, sekiau atitinkamą vokišką literatūrą.

Bet likimas lėmė kitaip. Kaip paskui sužinojau konfidencialiai, tam projektui Raudonasis Lietuvos Kryžius turėjo sutaupęs per eilę metų apie 7.000.000 litų, t.y. per 1.100.000 dolerių. Visą tą sumą dr. Alekna, kaip man sakė patikimi žmonės, nutarė išleisti lenkų bilietams į Stockholmą apmokėti. Bilietas kainavo 20-30 dolerių, tad paskaičiuokite, kiek tūkstančių žmonių buvo išgelbėta.

Labdaringas mostas

Lenkai buvo iki tol aršiausi mūsų priešai, visą laiką kėsinosi sunaikinti Lietuvos valstybę ir sulenkinti lietuvių tautą. Visi prisimename Želigovskį, lenkų priespaddą ir lietuvių persekiojimą Vilnijos krašte, lietuviškų mo-

Sveikiname

Mūsų Tėvelius

ALBERTA ir EUGENIJA GREIČIUS

25 metų vedybinio gyvenimo proga, linkime daug laimės ir Dievo palaimos

Vaikai: Eduardas ir Patricia

Sandra ir Aparecido Fernando
Albertinho

Išgelbėtieji nepamiršo

Išgelbėti mano motinos lenkai mūsų nepamiršo. Pradėjo ateiti atvirukai ir Stockholmo, Londono, Amerikos su padėkos žodžiais. Lietuva jau buvo sovietinė respublika, turėjome daug baimės. Motina visiems atsakinėjo, prašydama mums neberašyti, duodama suprasti, kad tokie padėkos žodžiai ir tokių faktų minėjimas gali mums turėti labai nemalonių ir net pavojingų pasekmių. Lenkai suprato ir nustojo rašyti.

Dalis išvežtųjų Sibiran paskui įsijungė į Anderso armiją, bet dalis mirė nuo bado, šalčio ir sunkių darbų lageriuose.

Dar viena įdomi detalė: egzilinė lenkų vyriausybė Londone pranešė vienam lietuviui advokatui, gyvenančiam Brazilijoje, kad ji jam paskyrė augščiausią Lenkijos ordiną už lenkų gelbėjimą nuo išvežimo Sibiran 1939 m. Lietuvoje. Tas advokatas, kurio vardo negaliu minėti, atsakė priimsiąs tą ordiną su viena sąlyga, būtent, jei toji vyriausybė jam raštu užtikrins kad nebeturi jokių pretenzijų į Vilnių. Jisai gavo tokį užtikrinimą. Atvyko specialus atstovas ir įteikė jam ordiną, kaip ir kitiems asmenims.

Tėviškės Žiburiai

Blakės

— Kas atsitiktų, — klausia Maskvos gatve eidamas estas lietuvi, — jei blakės taip žibėtų naktį kaip šv. Jono vabalėliai?

— Tada Maskva atrodytų kaip Amerikos Las Vegas, — atsakė lietuvis.

Parinko Pr. Alš.

kyklų uždarinėjimą ir daug, daug kitų piktų dalykų. Ir štai tokiu momentu, kai grėsė gyvybei pavojus, mes gelbėjom savo priešus. Tai vienas, pačių šviesiausių Lietuvos istorijos lapų.

Aš daug skaičiau ir girdėjau lenkų pagyrimų, dėkingumo lietuvių valdžiai ir tautai už tokį humanišką pasielgimą su internuotais lenkais, bet niekur niekad nei lietuvių, nei lenkų spaudoje nebuvo paminėtas dr. Alekno didvyriškas pasielgimas, R. Lietuvos Kryžiaus pasiaukojimas. Mano nuomone, šis faktas turi būt iškeltas viešumon, nes tai yra vienas kilniausių mūsų istorijos lapų. Aš labai prašau, jei dar kas yra gyvųjų tarpe iš RLK valdybos (aš buvau tik tarnautojas), paskelbti savo atsiminimus, Daug galėtų papasakoti Birštono kurorto direktorius dr. Balys Matulionis, deja, jau miręs. Galėtų visokių detalių parašyti buvę tų lagerių komendantai. Įdomu pvz. būtų sužinoti ar ar Tarptautinis Raudonasis Kryžius padėjo mums maitinti internuotus lenkus, kiek bilietų pirko RLK, ar savo vardu, ar kokios nors labdaringos draugijos.

Kai rusai atidavė Vilnių ir vėliau užėmė visą Lietuvą, visi likusieji lenkai internavimo lageriuose buvo perimti rusų valdžios ir visus išvežė Sibiran. Paskui pradėjo gaudyti privačiuose butuose užsilikusius.

Pas mane gyvenęs inž. Puterman, krikštytas žydas, labai žydiškos išvaizdos, paspruko į Lenkiją. Galima įsivaizduoti, kokio galo jisai ten susilaukė. Taipogi ir abu jo padėjėjai. Broda ir kitas labai garsus Lenkijos urbanistas Gawronski su žmona buvo paimti iš privataus buto ir išvežti.

SHELL
AUTO-POSTO
GUARUJA

ALGIRDAS SLIESORAITIS
Savininkas

Av. Puglisi, 550

(Esq. da Rua Buenos Aires)

GUARUJÁ

Fone 86-6789

PARDUODAME
automobiliams

SKYDELIUS su grandinėle raktams LIPINĖLIUS — adesivos

Chaveiro com emblema Vytis e bandeira

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

MŪSŲ ŽINIOS

PABRANGO PAŠTO PASLAUGOS

Nuo rugsėjo mėnesio pabrango vi-
daus pašto paslaugos. Taigi dabar
"Mūsų Lietuvos" numerio pasiunti-
mas kainuoja 24 kruzeirai. Laiško
kaina pakilo iki 45 kruzeirų.

SKAUTŲ VEIKLOS KALENDORIUS

- Spalio 29 - arbatėlė Šv. Kazi-
miero parapijos salėje.
- Lapkričio 12-13-14-15 išvyka.
- Gruodžio 17 - Skautų Šeimų
Kūčios šv. Kazimiero parapijos
salėje.
- Sausio - 18 - 28 Jubilejinė
Stovykla.

Palangos Skautų Vietininkija sveiki-
na Flavijų Bacevičių (1 rugs.) ir Joną
Butkų (4 rugs.) gimtadienio proga,
linkėdama ilgiausių Metų.

KUN. PRANAS GAVĖNAS preleides
5 savaites Caragatatuboj grįžo į S. Pau-
lą prie savo įprastų pareigų.

IRENA MARTINAITYTĖ grįžo iš
Šiaurės Amerikos ir pradėjo dirbti su
jaunimu kaip tautinių šokių vadve.
Irena taip pat aktyviai dalyvauja Ne-
muno veikloje ir parengimuose.

JONAS BUITVYDAS rugsėjo 1 die-
ną atšventė gimtadienį. Jo pasveikinti
į namus suvažiavo giminės ir artimi
draugai. Jonas yra advokatas ir dirba
didelėje Caterpillar traktorių įmonėje.

MAGDALENA BUITVYDIENĖ lai-
mingai atšventė dar vieną gimtadienį.
Į namus suvažiavo praeitą penktadienį
vaikai su šeimomis ir iškėlė gražų balių.
Magdalenai tai buvo didelis džiaugsmas
ir paguoda.

Abiem sukaktuvininkam linkime
daug laimės ir sveikatos.

ABC koresp.

NEMUNAS praeitą savaitgalį pralei-
do Litanikoj. Kokių tikslų važiavo ir
ką ten veikė nežinome. Gal korespon-
denciją gausim kitam ML numeriui.

INŽ. ALGIRDAS MOŠINSKIS, ku-
rio straipsnis apie lerkų karininkų, gel-
bėimą spausdinamas šiame numeryje,
pramato išleisti stambų, trijų tomų vei-
kalą apie lietuvius, kurie gelbėjo žydus
per II Pasaulinį karą.

ANTANAS GOLSKIS nusipirkė na-
mus prie juos netoli Žadeikio resto-
rano. Antanas ir toliau mokys jaunimo
groti birbynėm. Birbynių ansambliui
reikia daugiau mokinių.

Sio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAS

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS MALDOS APAŠTALAVIMAS

Šiluvos ir Tautos Šventės proga.

Mokos Maldos Apaštalavimo moterims širdinga padėka ne
tik už šią auką ML-vai bet ir už talką parapijoj ir prie laik-
kraščio.

Administracija

DIDŽIAUSIA RELIGINIAI TAUTINĖ LIETUVIŲ ŠVENTĖ

TAUTOS ŠVENTĖ ŠILINĖ RUGSĖJO 11

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

16,00 valanda

PROGRAMA : procecija ir Mišios
meninė dalis
vaisės - bufetas

DĖMESIO!

Rugsėjo 11 dienos minėjime Moo-
koje šalia pamaldų ir kultūrinės pro-
gramos pasirodys savo paišniais ir
jaunieji lietuviukai paišybos mėgėjai.
Kviečiami visi ta proga pasirodyti sa-
vo menu. Paišiniai priimami šv. Kazi-
miero parapijoje ir jie bus išstatyti
Tautos Dienos minėjimo proga.

Jaunųjų menininkų amžius iki 18
metų, paišinių tema - kas nors suriš-
ta su Lietuva, lietuviais ir lietuvių tra-
dijomis, pasakomis, menu.

Tai pirmas bandymas susipažinimas
su vaikais ir jaunimu, kurie domisi
paišyba, kuriems patinka paišyti. Duo-
kime todėl progos jiems pasirodyti.

Šią pirmą parodėlę globoja ir orga-
nizuoja BL Bendruomenė.

IMPORTANTE

Os Atstovai que voltaram do V
Congresso Mundial da Juventude Li-
tuana (V P. L.J.K.), convida todos

os jovens para a reunião que se reali-
zará no dia 24 de setembro de 1983,
às 15:00 horas na Paróquia São Casi-
miro, para a apresentação dos assun-
tos do Congresso.

A presença de todos os jovens é
indispensável, pois, são nossas neces-
sidades, somos da mesma colônia e
a nossa realidade é a mesma.

Até lá. Obrigada

Irena Martinaitytė

MŪSŲ MIRUSIEJI

Mūsų kolonijoj miršta daug tautie-
čių. ML ne visuomet gauna apie tai
žinių.

Prieš mėnesį ar daugiau V. Anastacio
mirė 84 metų **PRANAS ANDRIUŠKA**
Paliko žmoną Katariną.

Prieš porą savačių mirė **VINCAS**
ŠĖRĖNAS iš V. Zelinės.

Praeitą pirmadienį buvo 7-tos dienos
mišios už **VERONIKĄ KRUMZLYTĖ**
V. Zelinės bažnyčioje. Dalyvavo daug
žmonių.